

ترجمه

نیکوسرخوش

افشینجهاندیده

نشری

PVTI 61 TP

ایران: روح یک جهانی روح

۹۹ گفت و گوی دیگر بامیشل فوکو

۱۰	رسانه‌های اسلامی زمان (۱۹۸۷)
۱۱	طبله‌روی یک جهانی روح (۱۹۸۷)
۱۲	پیاسوف تاب طار (۱۹۸۷)
۱۳	مود کمینه کوا (۱۹۸۷)
۱۴	ساختارگرایی و پیسا ساختارگرایی (۱۹۸۷)
۱۵	نالمنی محدود در برایر تفاسی تا حدود (۱۹۸۷)
۱۶	موسیقی معاصر و مخاطبان (۱۹۸۷)
۱۷	زیبایی شناسی ریستن (۱۹۸۷)
۱۸	شد شدی هشتگ (۱۹۸۷)
۱۹	بارگشت اخلاق (۱۹۸۷)

کتابخانه نهاده نهاده نهاده

میراث روحیه اسلامی

جهانی روح

میراث روحیه اسلامی

www.yanandean.com | moh.yanandean@gmail.com | moh.yanandean.wixsite.com

(میراث) میراث روحیه اسلامی

فهرست مطالب

٧	حبس، روان‌پزشکی، زندان (۱۹۷۷)
۵۳	ایران: روح‌یک جهان‌بی‌روح (۱۹۷۹)
۷۱	فیلسوف نقاب‌دار (۱۹۸۰)
۸۵	خودکمینه‌گرا (۱۹۸۲)
۱۰۷	ساختارگرایی و پسا ساختارگرایی (۱۹۸۳)
۱۴۷	نظامی محدود در برابر تقاضایی نامحدود (۱۹۸۳)
۱۷۳	موسیقی معاصر و مخاطبان (۱۹۸۳)
۱۸۷	زیبایی‌شناسی زیستن (۱۹۸۴)
۱۹۷	دغدغه‌ی حقیقت (۱۹۸۴)
۲۱۵	بازگشت اخلاق (۱۹۸۴)

حبس، روان‌پزشکی، زندان

بدهی و مسخر شدند. جکلو^۱ از مطالعه جمیع منابع اتفاقی را در خود داشت و می‌دانست که اینها باید در آنچه نیز باشد. فاینبرگ^۲ ایالات متحده آمریکا را با این ایندیگر می‌دانست. لیکن اینها می‌توانند هر چیزی را که در آنها می‌باشد را برداشت کنند.

ژان-پییر فینی: ... این تداخل میان دو عرصه – یعنی عرصه ضد روانپزشکی انگلیسی و عرصه محبوس کردن مخالفان («کسانی که به گونه‌ای دیگر می‌اندیشنند») که تو هم اکنون تو صیف کردی –، ابه عبارتی [این دو واقعیت چنان بنیادین و چنان به مسئله‌ی مرکزی اندیشه‌ی تو نزدیک‌اند که به نظرم می‌رسد با تو نمی‌توان به آن‌ها نیندیشید.

پس مسئله عبارت است از ارتباط بدیهی میان نقد ضد روانپزشکانه‌ی انگلیسی با واقعیت سرکوب روانپزشکانه‌ی «ویژه». فاینبرگ^۳ به ما توضیح می‌دهد که این تاریخ و حشتانک «به آرامی» آغاز شد: در واقع، این پدیده یک فراورده‌ی جایگزین استالینیسم بود که به ویژه پس از سخنرانی خروشچف و در پی کنگره‌ی بیستم، به منزله‌ی «روند آزادسازی» آغاز شد. این پدیده بی‌شباهت به شیوه‌ی تولد تیمارستان در آن چشم‌اندازهایی که تو توصیف می‌کنی نیست: پس از سرکوب وحشیانه‌ی «دیوانه»ی به زنجیر کشیده شده در سلول، اصلاحات پنیل^۴ یعنی آزاد کردن زنجیرشده‌گان [زندان] بیسیستر^۵ روی داد... فرهنگ مصور جدید لاروس در حدود پایان سده‌ی نوزدهم این آزادسازی را به منزله‌ی «انقلابی راستین در درمان دیوانگان» توصیف کرد... اما تو

۱. Victor Fainberg، یهودی اهل اتحاد شوروی که به دلیل اعتراض به یورش سال ۱۹۶۸ به چکسلواکی به بیمارستان روانپزشکی لینینگراد فرستاده شد.

۲. Philippe Pinel (۱۷۴۵–۱۸۲۸)، پژوهش فرانسوی که روان‌شناسی مدرن را بنیان گذارد. روش درمانی او بر پایه‌ی مطالعه‌ی سیستماتیک بیماران بالینی استوار بود. او جداسازی و نظارت را «درمان اخلاقی» بیماران روانی می‌دانست و روش‌های ملايم را جایگزین خشونت‌های اعمال شده بر این بیماران کرد.

3. Bicêtre

متن حاضر گفت‌وگویی است میان میشل فوکو و دیوید کوپر، ژان-پییر فینی، ماری‌اویل فینی و مارین زکا که در نشریه‌ی شاتر شماره‌های ۲۲ و ۲۳، ویژه‌ی دیوانگی محصور شده (اکتبر ۱۹۷۷) به چاپ رسید. این گفت‌وگو پس از مبارزه‌ی ویکتور فاینبرگ برای آزادی ولادیمیر بریسوف از بیمارستان روانپزشکی ویژه در لینینگراد انجام گرفت. نشریه‌ی شاتر و شماری از روشنفکران همچون دیوید کوپر و میشل فوکو و سازمان‌های گوناگون از این مبارزه حمایت کردند.

دیوید کوپر [David Cooper] (۱۹۳۱–۱۹۸۶) پژوهش و روانپزشک که به همراه آر. دی لینیگ، مكتب انگلیسی ضد - روانپزشکی را بنیان نهاد. او نهاد روان‌کاوی را به شدت مورد انتقاد قرار می‌دهد و آن را نهادی می‌داند که خشونت را بر فرد اعمال می‌کند.

ژان-پییر فینی [Jean-Pierre Faye] (متولد ۱۹۲۵) نویسنده، فیلسوف و سردبیر نشریه‌ی شاتر. او با حمایت دولت سوسیالیست فرانسوا میتران، کوثر انتراسیونال دو فیلوزوفی [مدرسه‌ی بین‌المللی فلسفه] را بنیان گذارد. ژان-پییر فینی به دلیل انتشار کتاب [Langages totalitaires] زبان‌های تمامیت‌خواه در جهان انگلوساکسون به خوبی شناخته شده است.

ماری-اویل فینی [Marie-Odile Faye] دستیار سردبیر نشریه‌ی شاتر.

مارین زکا [Marine Zecca] همکار دیوید کوپر.

متن فارسی ترجمه‌ای است از متن اصلی به زبان فرانسوی: "Enfermement, psychiatrie, prison", entretien avec David Cooper, Jean-Pierre Faye, Marie-Odile Faye, Marine Zecca, *Change*, nos 22-23: *La Folie encerclée*, octobre 1977, pp. 76-110.

و ترجمه‌ی انگلیسی آن: Confinement, Psychiatry, Prison, translated by Alan Sheridan, in *Michel Foucault, Politics, Philosophy, Culture*, pp. 178-270.